

Vạch trần luận điệu vu khống, xuyên tạc của các thế lực phản động, thù địch về vấn đề tự do tôn giáo âm mưu chống phá Đảng và Nhà nước ta hiện nay

Ngày nhận bài: 05/07/2024 | Ngày phản biện: 08/07/2024 | Ngày xuất bản: 00/00/0000

Tác giả: Phạm Văn Bằng (Học viện Báo chí và Tuyên truyền)

Tóm tắt: Đại đoàn kết dân tộc là một trong những chính sách được Đảng và Nhà nước ta đặc biệt quan tâm, là cội nguồn, sức mạnh để dân tộc ta chiến thắng mọi kẻ thù xâm lược cũng như vững bước trên con đường xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Tuy nhiên, lợi dụng chủ trương này, các thế lực phản động, thù địch luôn tìm mọi cách để chia rẽ khối Đại đoàn kết dân tộc với dã tâm chống phá công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội mà Đảng, Bác Hồ và nhân dân ta đã lựa chọn. Một trong những chiêu trò thường được chúng triệt để lợi dụng để thực hiện âm mưu đó là vu khống, xuyên tạc về vấn đề tôn giáo, từ đó gián tiếp làm chậm quá trình xây dựng và phát triển chủ nghĩa xã hội ở nước ta.

1. Quan điểm của Đảng ta về tôn giáo và tự do tôn giáo

Là một quốc gia đa dạng về dân tộc, văn hóa và tôn giáo Việt Nam được đánh giá "nằm trong số 12 quốc gia trên thế giới và 6 quốc gia ở khu vực Châu Á Thái Bình Dương được công nhận có mức độ đa dạng tôn giáo rất cao⁽¹⁾ với rất nhiều các hình thức tổ chức tôn giáo khác nhau cùng tồn tại như: Công giáo, Phật giáo, Tin lành, Hồi giáo, Cao Đài, Hòa Hảo, và một số tôn giáo khác...

Tính đến năm 2022, nước ta có "16 tôn giáo và 43 tổ chức tôn giáo với trên 26,5 triệu tín đồ (chiếm 27% dân số cả nước)"⁽²⁾. Ngoài ra, ở nước ta còn có một số lượng lớn đông đảo người dân không theo tôn giáo nhưng có niềm tin và thực hành theo các sinh hoạt tâm linh, văn hóa dân gian truyền thống. Về mặt khái niệm, để nhận diện rõ giữa tín ngưỡng và tôn giáo, Luật Tín ngưỡng tôn giáo năm 2016 nước

Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam chỉ rõ: “Tín ngưỡng là niềm tin của con người được thể hiện thông qua những lễ nghi gắn liền với phong tục, tập quán truyền thống để mang lại sự bình an về tinh thần cho cá nhân và cộng đồng”⁽³⁾ còn “Tôn giáo cũng là niềm tin của con người nhưng được tồn tại với hệ thống các quan niệm và hoạt động bao gồm đối tượng tôn thờ, giáo lý, giáo luật, lễ nghi và tổ chức”⁽⁴⁾.

Theo đó, tín ngưỡng và tôn giáo có những điểm giao thoa lẫn nhau, ở chỗ tín ngưỡng chỉ là bước đầu để con người lựa chọn theo tôn giáo, nhưng tín ngưỡng lại không phải là tôn giáo bởi tín ngưỡng chỉ dừng lại ở niềm tin được thể hiện qua nghi lễ truyền thống mà không bị ràng buộc bởi tổ chức hay giáo lý, giáo luật cụ thể. Còn tôn giáo thì ngoài nhu cầu tín ngưỡng ra còn có cả một hệ thống các quan niệm, giáo lý, giáo luật, lễ nghi và tổ chức cụ thể.

Về chính sách, pháp luật: Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam quy định: “mọi công dân có quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo, theo hoặc không theo một tôn giáo nào. Các tôn giáo bình đẳng trước pháp luật. Nhà nước tôn trọng và bảo hộ quyền tự do, tín ngưỡng, tôn giáo”⁽⁵⁾. “Nhà nước tôn trọng và bảo hộ quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của mọi người; đảm bảo để các tôn giáo bình đẳng trước pháp luật. Nhà nước tôn trọng và bảo vệ giá trị văn hóa, đạo đức tốt đẹp của tín ngưỡng, tôn giáo, truyền thống thờ cúng tổ tiên, tôn vinh người có công với đất nước, với cộng đồng đáp ứng nhu cầu tinh thần của Nhân dân”⁽⁶⁾.

Nhằm bảo vệ quyền lợi cho mọi người dân ai cũng có điều kiện để được thực hiện quyền tự do tôn giáo theo nhu cầu về đời sống tinh thần của cá nhân, Đảng và Nhà nước cũng nghiêm cấm các hành vi như: phân biệt đối xử, kỳ thị vì lý do tín ngưỡng, tôn giáo; Ép buộc, mua chuộc, cản trở người khác theo hoặc không theo tín ngưỡng, tôn giáo; Xúc phạm tín ngưỡng, tôn giáo, xâm phạm quốc phòng, an ninh, trật tự an toàn xã hội, xâm hại đến đạo đức xã hội, thân thể, danh dự nhân phẩm của người khác; Cản trở thực hiện quyền và nghĩa vụ của công dân, chia rẽ dân tộc, chia rẽ tôn giáo, chia rẽ người theo tín ngưỡng tôn giáo với người không theo tín ngưỡng tôn giáo, giữa những người theo các tín ngưỡng tôn giáo khác nhau; Lợi dụng hoạt động tín ngưỡng, hoạt động tôn giáo để trục lợi...

Đặc biệt, để đảm bảo không ai được xâm phạm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo hoặc lợi dụng tín ngưỡng tôn giáo để vi phạm pháp luật, ngày 29/12/2023 Chính phủ đã ban hành Nghị định số 95 bao gồm 6 chương, 33 điều quy định chi tiết một số điều và biện pháp thi hành luật tín ngưỡng, tôn giáo nhằm nâng cao hơn nữa nhu cầu đời sống tinh thần của người dân trong tình hình mới.

Thông qua hệ thống pháp luật, Nhà nước quy định về tự do tín ngưỡng tôn giáo cho thấy sự nhất quán với quan điểm của Đảng ta về vấn đề này. Tuy nhiên, trái với thực tiễn các thế lực phản động, thù địch lại rêu rao rằng ở Việt Nam không có quyền tự do tôn giáo. Và để biện hộ cho luận điệu đó chúng không ngừng xuyên tạc, đánh tráo khái niệm hòng tạo nên bức vẽ về một Nhà nước Việt Nam phân biệt đối xử, đàn áp những người theo tôn giáo hòng phá vỡ sức mạnh của khối Đại đoàn kết dân tộc, gián tiếp chống phá Đảng và Nhà nước ta. Do đó, vạch trần âm mưu thủ đoạn của các thế lực phản động, thù địch về tôn giáo, làm lộ rõ bộ mặt thật từ bức vẽ ngụy tạo về tôn giáo là một trong những nhiệm vụ vô cùng cần thiết để bảo vệ Đảng, bảo vệ Nhân dân ta từ bên trong.

2. Vạch trần âm mưu, thủ đoạn của các thế lực phản động, thù địch xuyên tạc, vu khống về vấn đề tự do tôn giáo ở nước ta trong giai đoạn hiện nay

Trong suốt tiến trình phát triển của lịch sử dân tộc, nhìn chung, các tôn giáo ở nước ta sống đoàn kết, hoà thuận, giúp đỡ lẫn nhau cùng tồn tại và phát triển tạo nên sức mạnh to lớn của khối đại đoàn kết dân tộc, nguồn lực nội sinh chiến thắng mọi hoàn cảnh của cách mạng Việt Nam, từ hành trình giải phóng dân tộc đến xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Nhận thức rõ ý nghĩa của sức mạnh to lớn đó, các thế lực phản động, thù địch luôn tìm mọi cách để chống phá Đảng, Nhà nước và nhân dân ta, chúng không ngừng nói xấu, xuyên tạc, bóp méo sự thật, mua chuộc, dụ dỗ để đạt được mục đích với các âm mưu và thủ đoạn ngày càng thâm độc, tinh vi. Cụ thể là:

Thứ nhất, kích động tư tưởng ly khai, chống đối trong cộng đồng đồng bào có đạo gây mất ổn định chính trị - xã hội nhằm thực hiện chiến lược “diễn biến hòa bình” hòng chống phá cách mạng Việt Nam.

Thực hiện chiến lược “diễn biến hòa bình” các thế lực phản động, thù địch nhìn nhận tôn giáo như một “lực lượng chính trị” để “đối trọng” với Đảng Cộng sản Việt Nam, chúng đã triệt để lợi dụng sự nhẹ dạ, cả tin, thậm chí tha hóa của một bộ phận giáo chức, giáo viên để phát triển các hội đoàn tôn giáo, tăng cường truyền đạo trái phép, nhất là ở các vùng sâu, vùng xa, vùng đồng bào dân tộc thiểu số ở Tây Bắc, Tây Nguyên, Tây Nam bộ để tập hợp quần chúng gây áp lực với chính quyền địa phương.

Ngoài chiến lược mua chuộc, dụ dỗ, chúng còn lợi dụng quy định của giáo lý, giáo hội để ép buộc đồng bào có đạo phải tuân theo với mục đích tách tôn giáo ra khỏi sự quản lý của Nhà nước, thúc đẩy liên kết hoạt động giữa các tôn giáo, kích động tư tưởng ly khai, chống đối của một bộ phận đồng bào có đạo, hòng từng bước biến tôn giáo thành lực lượng chính trị đối trọng với Đảng và Nhà nước Việt Nam.

Để hiện thực hóa âm mưu, các thế lực phản động, thù địch đã lập ra các hội, nhóm liên kết núp dưới danh nghĩa tôn giáo hoạt động bất hợp pháp như: “Hội đồng liên tôn Việt Nam”, “Tin Lành Êđêgar”, “giáo hội Tin lành đáng Christ Việt Nam”, “Phật giáo Nam Tông Khmer”, “Pháp luân công”, “Hội thánh Đức chúa trời”, ... Đặc biệt, những đối tượng cầm đầu các hội nhóm này phần đa là đồng bào có đạo nằm ở các vùng dân tộc thiểu số.

Trên thực tế, đã có những tổ chức phản động được thành lập từ một trong số những hội nhóm núp bóng tôn giáo này, cụ thể như: nhóm tôn giáo “Tin lành của người Mông” hình thành “Nhà nước Mông” ở Tây Bắc; nhóm “Phật giáo Nam Tông Khmer” hình thành “Vương quốc chăm pa” ở Vùng Nam Trung bộ và “Nhà nước Khmer Kapuchea Krom” ở Tây Nam Bộ; Nhóm “Tin lành Êđêgar” hình thành “Nhà nước Êđêgar” ở Tây Nguyên”.

Hơn thế nữa, thông qua các tổ chức này, các thế lực phản động thù địch đã kích động gây mâu thuẫn, chia rẽ giữa những người có đạo với quần chúng nhân dân. Đáng chú ý, kẻ địch đã triệt để lợi dụng các vấn đề liên quan đến hoạt động lấn chiếm, chuyển nhượng đất đai của một số cá nhân, tổ chức tôn giáo để kiếm có gây mâu thuẫn giữa các chức sắc, tín đồ với nhau, giữa các chức sắc tín đồ với với

chính quyền địa phương.

Thâm độc hơn, chúng kích động các chức sắc, tín đồ cản trở việc thực hiện chính sách, pháp luật, chống người thi hành công vụ, ảnh hưởng đến an ninh trật tự, an toàn xã hội. Ví dụ như: vụ chiếm đất trái phép ở Hà Nam của Giáo xứ Sở Kiện; vụ lấn chiếm, chuyển nhượng đất đai trái phép tại Bắc Ninh của Giáo xứ Xuân Hòa, vụ dòng Thiên An lấn chiếm đất rừng Hương Thủy tại Huế... gần đây nhất là vụ việc bạo động ở Đăk Lăk tại hai xã Ea Tiêu và Ea Ktur, huyện Cư Kuin, chúng trắng trợn vu cáo: "Việt Nam tổ chức đàn áp tôn giáo. Sự việc ở Đăk Lăk là sự nổi dậy, mâu thuẫn về tôn giáo, "đàn áp tôn giáo", vi phạm quyền con người trong lĩnh vực tín ngưỡng, tôn giáo"... để từ đó kiếm cơ tập hợp lực lượng tín đồ bên ngoài chống phá đất nước ta.

Thứ hai, bôi đen, xuyên tạc, tạo sự đối lập giữa các tôn giáo hòng chia rẽ khối đại đoàn kết dân tộc Việt Nam, gián tiếp ngăn cản, làm chậm tiến trình xây dựng và phát triển đất nước ta.

Có thể nhận diện các chiêu trò, thủ đoạn chia rẽ tôn giáo với những dạng thức cụ thể như: 1) Chia rẽ các tôn giáo với nhau, bên trong từng tôn giáo, giữa những người theo tôn giáo với người không theo tôn giáo; 2) chia rẽ tôn giáo với Đảng, Nhà nước; 3) Tạo dựng sự đối lập giữa Nhà nước và tổ chức tôn giáo, cổ súy, hình tượng hóa những đối tượng cực đoan, chống đối chính quyền.

Bằng cách bôi đen, xuyên tạc, tạo sự đối lập các tôn giáo với luận điệu "Nhà nước đang ủng hộ, hậu thuẫn, coi trọng cho tôn giáo này, bóp nghẹt tôn giáo kia", các thế lực thù địch đã cố tình phủ định chính sách bình đẳng giữa các tôn giáo của Đảng và Nhà nước ta. Chúng xuyên tạc, thổi phồng các luận điệu rằng, chính quyền, Nhà nước Việt Nam "hà khắc" với tôn giáo này, ưu ái với tôn giáo kia trong sinh hoạt và giải quyết các nhu cầu, nguyện vọng của đồng bào có đạo và không có đạo, giữa đồng bào có đạo với nhau. Để có cơ ngụy tạo, các thế lực phản động, thù địch đã dựng lên những vấn đề, sự vụ cụ thể từ đó khoét sâu, làm cho mối quan hệ giữa các đồng bào tôn giáo với nhau, hoặc ngay trong từng tôn giáo có sự phân hóa sâu sắc về quan điểm, thái độ và cách ứng xử.

Nhìn lại thời điểm đại dịch Covid - 19, trong lúc đất nước ta phải chống chọi với thiên tai, dịch bệnh, Giáo hội Phật giáo Việt Nam cùng các tôn giáo khác đã đồng hành chung tay ứng phó và khắc phục hậu quả thảm họa. Đi cùng với vận mệnh của dân tộc, tại thời điểm đó có rất nhiều các tín đồ, chức sắc tôn giáo đã không quản ngại khó khăn, vất vả, nguy hiểm đến vùng tâm dịch để hỗ trợ người dân vượt qua khó khăn. Song, với thái độ thiếu thiện chí, các thế lực phản động, thù địch lại dè bủ, cho rằng đó là điều không cần thiết.

Lợi dụng diễn biến phức tạp của dịch bệnh, trong lúc người người, nhà nhà đều chấp hành các quy định của Đảng và Nhà nước đưa ra để đảm bảo cho đất nước an toàn vượt qua đại dịch thì một số cá nhân chức sắc tôn giáo bị các thế lực phản động lợi dụng lôi kéo lại kích động người dân tụ tập, không chấp hành quy định phòng dịch, gây nên tình hình phức tạp ảnh hưởng đến sự an toàn tính mạng của nhiều gia đình. Khi bị lên án thì cùng với các đối tượng cực đoan, bất mãn chính trị xuyên tạc và rêu rao rằng chính quyền địa phương cấm đoán không cho tổ chức tôn giáo hành lễ, sinh hoạt tôn giáo. Từ đó quy kết rằng Đảng và Nhà nước ta "đàn áp tôn giáo", rồi thì quy chụp rằng Đảng và Nhà nước ưu ái Phật giáo hơn các tôn giáo khác... gây tâm lý phân biệt so sánh giữa những người theo tôn giáo này với tôn giáo khác.

Thứ ba, sử dụng các phương tiện truyền thông xã hội, đặc biệt là mạng Internet để làm công cụ tăng cường các hoạt động chống phá.

Nhằm hỗ trợ cho việc tiếp cận với các hoạt động chống phá về tôn giáo, các thế lực phản động, thù địch đã lợi dụng sự bùng nổ của các phương tiện truyền thông xã hội như tiktok, facebook, instagram, twitter, youtube... Chúng lập ra nhiều diễn đàn khác nhau với nhiều hình thức: có diễn đàn công khai đối lập với Đảng và Nhà nước, có diễn đàn ẩn danh dưới danh nghĩa quyền bảo vệ tự do, dân chủ, nhân quyền, có những diễn đàn chỉ hoạt động ngầm để thực hiện nghĩa vụ chuyên cung cấp các video, hình ảnh xuyên tạc về các vấn đề dân tộc, tôn giáo, vu cáo chính quyền nhằm chống phá Đảng, Nhà nước.

Đối với những sự kiện tâm điểm được dư luận trong nước và quốc tế quan tâm, chúng thường tổ chức các hoạt động hội nhóm, tổ chức trực tuyến thông qua các trang mạng xã hội nhằm lôi kéo các phần tử có ý đồ xấu hoạt động trái phép. Động thái gần đây nhất trong chuỗi các hoạt động phá hoại của các thế lực phản động, thù địch trên mạng xã hội là vụ việc có liên quan đến người được cộng đồng mạng gọi là sư Thích Minh Tuệ.

Trên thực tế, nhu cầu đi tu, được theo một đạo nào đó là điều rất bình thường của mỗi con người. Điều này được pháp luật Việt Nam cho phép. Và ông Tú (tên của nhà sư) cũng không làm điều gì bất thường, ông chỉ mong muốn được tu theo hạnh đầu đà giống như nhiều nhà tu hành cũng đang thực hành như: mặc áo vá, khát thực, ngày ăn một bữa, tối ngủ gốc cây hoặc nơi nhà hoang, nghĩa địa, không nhận bất cứ tiền cúng dường, hay các tiện nghi khác. Quả thực, đây là nhu cầu chính đáng được pháp luật tôn trọng, bảo vệ. Tuy nhiên, điều bất thường ở chỗ việc thực hành tín ngưỡng tôn giáo vốn dĩ xuất phát từ nhu cầu chính đáng và hết sức bình thường trên của một cá nhân đã bị một số cá nhân, hội, nhóm thổi phồng quá mức trên mạng xã hội.

Nhân cơ hội này một số cá nhân, tổ chức, hội nhóm đã vì lợi ích cá nhân đã tiến hành truyền thông để trục lợi gây mất an ninh trật tự, an toàn xã hội, tạo cơ hội cho các thế lực phản động, thù địch xuyên tạc, bôi nhọ, công kích chế độ, chống phá Đảng và Nhà nước. Sự vụ bắt đầu từ khi ông Tú bị một số youtuber, tiktoker đưa lên mạng kích thích tính hiếu kỳ của mọi người để lôi kéo người dùng mạng với mục đích bán hàng của họ.

Sự làm quá lên này đã dẫn đến hội chứng đám đông, chạy theo trào lưu, nhiều người theo đi cả quãng đường dài, xô đẩy, tranh chỗ để được đứng gần ông Tú chụp ảnh gây ra cảnh tượng lộn xộn, thậm chí là đã xảy ra sự vụ chết người. Điều này không phù hợp với quy định của pháp luật, đồng thời cũng trái ngược lại với mong muốn của Tu sĩ Thích Minh Tuệ.

Hòng đánh tráo khái niệm bằng cách tuyệt đối hóa tự do tín ngưỡng tôn giáo không chịu bất cứ ràng buộc chế tài xử phạt để reo rắc, thổi phồng mâu thuẫn, bịa đặt khi

đám đông vây quanh “sư thầy đi bộ” gây lộn xộn, khiến các cơ quan chức năng phải can thiệp để đảm bảo an ninh trật tự, an toàn giao thông thì các thế lực phản động, thù địch rêu rao “công an cản trở nhà sư hành đạo”, rằng Đảng, Nhà nước và chính quyền địa phương “phân biệt đối xử, đàn áp tôn giáo, lấy đó làm bằng chứng để quy kết khẳng định rằng tôn giáo và chế độ xã hội chủ nghĩa không thể song hành.

Nghiêm trọng hơn, trên các diễn đàn mạng còn xuất hiện các loạt bài so sánh, công kích gây mâu thuẫn giữa Phật giáo và Công giáo, giữa Giáo hội Phật giáo Việt Nam với hàng chục nghìn tăng ni, Phật tử với nhiều hình thức đăng tải khác nhau, gây tâm lý hoang mang, xáo trộn trong đời sống đồng bào có đạo.

Như vậy, dù ở bất cứ nơi đâu, bất cứ hoàn cảnh và thời điểm nào, các thế lực phản động, thù địch vẫn không từ mọi thủ đoạn để có thể thực hiện mục đích cuối cùng đó là phá hoại cách mạng nước ta, cản trở công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội của dân tộc ta. Chính vì vậy, để có thể ngăn chặn kịp thời âm mưu, thủ đoạn của chúng, các cấp ủy, chính quyền các cấp phải có những biện pháp ngăn chặn phù hợp, kịp thời để có thể bảo vệ Đảng, bảo vệ Nhà nước, bảo vệ nhân dân từ sớm, từ xa.

3. Kiên quyết đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái, thù địch về vấn đề tự do tôn giáo để bảo vệ Đảng, bảo vệ Nhà nước, bảo vệ nhân dân ta trong giai đoạn hiện nay

Như đã nói ở trên, quan điểm của Đảng ta về chính sách tôn giáo đã được quy định rõ trong các bộ luật, điều luật, những quy định này đã được ban hành và áp dụng thực hiện trong đời sống xã hội. Thông qua các điều luật, mọi công dân Việt Nam đều có quyền theo hoặc không theo một tôn giáo nào. Nhà nước tôn trọng và bảo hộ quyền tự do tín ngưỡng tôn giáo. Bên cạnh đó, Nhà nước cũng nghiêm cấm các hành vi lợi dụng hoạt động tín ngưỡng, hoạt động tôn giáo để trục lợi vì mục đích cá nhân, và như vậy, mọi hành vi đi trái quy định sẽ được coi là vi phạm pháp luật.

Dựa theo những quy định trên có thể suy ra, hành vi kích động tư tưởng ly khai, chống đối trong đồng bào có đạo gây mất ổn định chính trị, xã hội là hoàn toàn sai

trái. Và việc lợi dụng cơ hội dịch bệnh để xuyên tạc, kích động gây mâu thuẫn giữa các tôn giáo hay lợi dụng vấn đề tôn giáo trên mạng xã hội để trục lợi cá nhân đều được xem là những hành vi vi phạm pháp luật.

Bên cạnh đó, tại Chương I - Sách trắng Tôn giáo và Chính sách tôn giáo ở Việt Nam do Ban Tôn giáo Chính phủ Ban hành năm 2023 cũng khẳng định: “Việt Nam là quốc gia đa tôn giáo. Tôn giáo ở Việt Nam được ví như bức tranh thu nhỏ của tôn giáo trên thế giới”⁽⁷⁾. Điều này càng khẳng định rõ ràng rằng, tôn giáo và hoạt động tôn giáo ở tại Việt Nam được thừa nhận, và tôn giáo ở Việt Nam chính là một phần thu nhỏ của hệ thống tôn giáo trên toàn thế giới.

Trên thực tế, “Nếu như ở nhiều quốc gia hiện nay vẫn có một tôn giáo giữ vai trò chủ đạo, có ảnh hưởng sâu rộng trong đời sống chính trị, xã hội ở các quốc gia đó thì tại Việt Nam có thể thấy rất nhiều tôn giáo khác nhau, từ các hình thức tôn giáo sơ khai như Tô tem giáo, Ma thuật giáo, Saman giáo đến các tôn giáo thời hiện đại, có tổ chức chặt chẽ như Công giáo, Phật giáo, Tin lành, Hồi giáo, v.v... cùng tồn tại và bình đẳng với nhau, không có tôn giáo nào giữ vai trò chủ đạo”⁽⁸⁾. Có thể thấy, nhận định của Ban Tôn giáo một lần nữa đã vạch rõ âm mưu, thủ đoạn của các thế lực phản động, thù địch, phôi bày sự thật về bức tranh nguy hiểm hòng tạo sự đối lập giữa các tôn giáo ở Việt Nam là hoàn toàn sai lầm, bịa đặt và vô căn cứ.

Trước dã tâm gây chia rẽ khối đại đoàn kết dân tộc nhằm mục đích chống phá Đảng và Nhà nước Việt Nam, gián tiếp làm ảnh hưởng đến tiến trình xây dựng chủ nghĩa xã hội của đất nước ta cho thấy tính chất, mức độ nguy hiểm trong âm mưu chống phá của các thế lực thù địch. Nếu chúng ta không nâng cao cảnh giác và chủ động ngăn chặn, đối phó kịp thời, có hiệu quả với các hoạt động này thì chúng sẽ trở thành bước cản kìm hãm quá trình xây dựng và phát triển chủ nghĩa xã hội ở nước ta. Thực trạng trên đòi hỏi cấp ủy, chính quyền các cấp, cần thiết phải đẩy mạnh hơn nữa công tác nghiên cứu, nâng cao hiệu quả quản lý nhà nước về lĩnh vực tôn giáo.

Trước hết là nâng cao nhận thức cho các chủ thể về công tác này để từ đó có thể quán triệt đường lối, chủ trương chính sách của Đảng và Nhà nước đến người dân

một cách hiệu quả. Thứ hai, cần chú trọng công tác xây dựng lực lượng chính trị, cơ sở cốt cán trong mỗi tôn giáo bằng cách làm tốt công tác phát triển đảng viên, đoàn viên, hội viên là tín đồ, qua đó phát huy tác dụng của các “hạt nhân” ngay từ trong phong trào quần chúng ở mỗi địa phương, đặc biệt là vùng đồng bào dân tộc thiểu số. Bên cạnh đó tập trung tuyên truyền chủ trương chính sách của Đảng và Nhà nước về công tác tôn giáo, về những điều được làm và không được làm để quần chúng tín đồ có thể hiểu rõ và chấp hành.

Cùng với việc nâng cao nhận thức cho quần chúng tín đồ, cấp ủy và chính quyền các cấp cần đi sâu, đi sát vào quần chúng có đạo để kịp thời vạch trần các âm mưu, phương thức, thủ đoạn mà các thế lực phản động, thù địch lợi dụng, đội lốt tôn giáo thực hiện dã tâm gây chia rẽ khối đoàn kết dân tộc, giúp quần chúng tín đồ hiểu rõ vấn đề. Đây là một trong những biện pháp hữu hiệu giúp đồng bào có đạo chủ động nâng cao nhận thức, giác ngộ trước các thủ đoạn tấn công của các thế lực phản động thù địch.

Đặc biệt, để đồng bào có đạo hiểu rõ hơn về chính sách của Đảng và Nhà nước, cấp ủy, chính quyền các cấp cần tổ chức các lớp tập huấn về công tác tôn giáo đối với các chức sắc, chức việc là những người có uy tín và sức ảnh hưởng lớn trong cộng đồng tôn giáo. Thông qua đó giúp quần chúng tín đồ hiểu rõ hơn về quan điểm của Đảng và Nhà nước về tôn giáo, đồng thời cũng nâng cao trách nhiệm của họ trong việc chấp hành quyền và nghĩa vụ công dân trước pháp luật. Ngoài ra, để giúp cho những ai là tín đồ yên tâm sống tốt đời đẹp đạo; cấp ủy, chính quyền các cấp cần thực hiện tốt các chính sách đoàn kết lương – giáo, tập trung phát triển kinh tế - xã hội, xóa đói giảm nghèo, nâng cao đời sống vật chất, tinh thần cho người dân.

Như vậy có thể thấy, Đảng và Nhà nước ta luôn nhất quán chủ trương, chính sách bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của người dân, tôn trọng và tạo mọi điều kiện thuận lợi để mỗi công dân đều có thể thực hiện quyền tham gia hoặc không tham gia các hoạt động tôn giáo. Điều đó không chỉ tồn tại trên các văn bản pháp luật mà còn thể hiện thông qua thực tiễn đời sống từ trước đến nay; dù ở trong mọi điều kiện, hoàn cảnh khắc nghiệt nào các tôn giáo ở Việt Nam vẫn luôn chung sống

hài hòa, đoàn kết, gắn bó và đồng hành cùng với dân tộc. Đây là hiện thực rõ ràng nhất phơi bày mọi âm mưu đen tối của các thế lực phản động, thù địch lợi dụng vấn đề tôn giáo để chống phá cách mạng Việt Nam./.

Tài liệu tham khảo

- (1) Viện nghiên cứu Pew.2014. Đa dạng tôn giáo toàn cầu. Truy cập tháng 8/2023.
- (2).<https://vietnam.opendevelopmentmekong.net/vi/topics/overview-of-religions-in-vietnam/>.
- (3) Điều 1, Luật Tín ngưỡng tôn giáo năm 2016 nước Cộng Hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.
- (4) Điều 5 Luật Tín ngưỡng tôn giáo năm 2016 nước Cộng Hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.
- (5) Điều 24, Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt nam năm 2013.
- (6) Điều 3, Luật tín ngưỡng tôn giáo năm 2016 nước Cộng Hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.
- (7), (8) Ban Tôn giáo Chính phủ (2023), Sách trắng tôn giáo và Chính sách tôn giáo ở Việt Nam, Tr.11, Nxb. Tôn Giáo.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. <https://btgcp.gov.vn/tin-hoat-dong-cua-ban-ton-giao-chinh-phu/hoi-nghi-so-ket-6-thang-dau-nam-va-trien-khai-cong-tac-6-thang-cuoi-nam-2024-nganh-quan-ly-nha-nuoc-ve-ton-giao-post05q07V8aZ8.html>
2. <https://dangcongsan.vn/bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang/bai-2-nhan-dien-cac-luan-dieu-xuyen-tac-quyen-tu-do-tin-nguong-ton-giao-o-viet-nam-664612.html>
- 3.<https://www.tapchicongsan.org.vn/hoat-ong-cua-lanh-ao-ang-nha-nuoc/-/2018/8020/am-muu-loi-dung-van-de-ton-giao-de-chong-pha-cach-mang-viet-nam-va-mot-so-yeu-cau-dat-ra.aspx>
4. Ban Tôn giáo Chính phủ. 2021. [Tài liệu bồi dưỡng kiến thức, kỹ năng nghiệp vụ thông tin, tuyên truyền chính sách pháp luật về tín ngưỡng, tôn giáo và công tác tín ngưỡng, tôn giáo.](#)
5. <https://baodantoc.vn/am-muu-chia-re-va-chan-tuong-nhung-ke-doi-lot-dan-toc-ton-giao-bai-2-1688610432618.htm>
6. <https://tuyengiao.vn/nhan-dien-am-muu-loi-dung-van-de-ton-giao-de-chong-pha-dat-nuoc-154705>